

תהלים

קמו.

שבחים גדולים להקדוש-ברוך-הוא והואך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָיִ: ב כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּכְיִמִּי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי | חֲבַל־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אִמְצָא: ד וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִהּ יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה דִּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עָלַיכִי: ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּז פֶּלֶאֱדָם כֹּזֵב: יב מִה־אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל־תַּגְּמוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־צָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו: טז אֲנִהּ יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּנֵאֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לֵךְ אֲזַבַּח וְזַבַּח תֹּודָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־צָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצֹרֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קיו.

מוזמר משני פסוקים רמוז על ימות המשיח וישראל בתפארתם ולכן הללויה כולם כי אז כולם יקראו בשם ה':

א הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֱמִים: ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ וְאַמְת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

ב"ה, ט' סיון, תשט"ו

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מלפני חג זמן מ"ת, בו כותב שמרגיש שחסר לו איזה דבר בתורה או ביראת שמים וכו', אבל אינו מזכיר מאומה בהנוגע לדבר לימודו בנגלה ולסדר לימודו בחסידות, שבודאי אינם כדבעי, ובמילא אין פלא על הרגש הנ"ל, וכיון שמבקש עצה, הנה לפני התפלה (בימות החול) בבקר (יפריש איזה פרוטות לצדקה) וילמוד איזה ענין בחסידות, ששני ענינים אלו הם עצה שתקובל תפלתו, והרי התחלת בקשות צרכי האדם שהם ב"ב אמצעיות הוא חנינת דעת, כן יהי זהיר בטבילת עזרא וילמוד תורה בהתמדה ושקידה, וכפירוש רש"י מספרא אם בחקותי תלכו שתהיו **עמלים** בתורה, וכבר ידוע פסק רז"ל לא יגעת ומצאת אל תאמין.

בטח ידוע לו משלשת השיעורים השוים לכל נפש, מתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בחומש תהלים ותניא הידועים, ועל כל פנים מכאן ולהבא יזהר לקיימם ותקותי חזקה שאם יעשה ככל הנ"ל, הנה לאט לאט יוטב המצב, ואף שתתחזק הכרתו שחסר הוא וצריך להשתלם, הנה ביחד עם זה בעת הלימוד וכן בקיום המצות בהידור תהי שמחה בלבבו, וכמבואר בארוכה בתניא שאין שני הענינים סותרים זה את זה.

ברכה לתלמוד תורה ביראת שמים.